

NOVI TEKST
2.4.2013 10 15

PRIJEDLOG ODLUKE

Na temelju članka 7. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine, broj 28/96), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj _____ 2013. godine donijela

ODLUKU

**o pokretanju postupka za sklapanje
Konvencije o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima,
kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom kojim se mijenja i dopunjuje
Konvencija o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima**

I.

Na temelju članka 139. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj: 85/2010 – pročišćeni tekst) pokreće se postupak za sklapanje Konvencije o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima, kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom kojim se mijenja i dopunjuje Konvencija o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima (u daljnjem tekstu: Konvencija).

II.

Republika Hrvatska je članica Vijeća Europe od 6. studenoga 1996. te stranka niza mnogostranih međunarodnih ugovora usvojenih u okviru Vijeća Europe.

Konvencija o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima izvorno je sastavljena u Strasbourgu 25. siječnja 1988. godine od strane Vijeća Europe i OECD-a, a zainteresirane države mogle su pristupiti ovoj Konvenciji naknadno.

Izvorni tekst Konvencije o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima izmijenjen je i dopunjen Protokolom kojim se mijenja i dopunjuje Konvencija o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima, sastavljenim u Parizu 27. svibnja 2010. godine, koji je stupio na snagu 1. lipnja 2011. godine. S datumom 1. lipnja 2011. godine depozitari (glavni tajnik Vijeća Europe i glavni tajnik OECD-a) su, u skladu s ovlastima spomenutim utvrđenim Protokolom, utvrdili tekst Konvencije kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom te tu verziju teksta dostavili državama koje imaju pravo postati strankama. Od stupanja na snagu spomenutog Protokola svaka država članica Vijeća Europe ili zemlja članica OECD-a koja postane strankom Konvencije smatra se strankom Konvencije kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom, osim ako ne iskaže drukčiju namjeru pisanim priopćenjem jednom od depozitara.

III.

Konvencijom se, u odnosima država koje su izrazile pristanak biti njome vezane, uspostavlja potrebni međunarodnopravni okvir za pružanje uzajamne pomoći u poreznim stvarima te za poboljšavanje međusobne razmjene poreznih informacija kao važnom sredstvu u borbi protiv porezne utaje što je u suglasju s međunarodno prihvaćenim standardom o razmjeni poreznih informacija i borbi protiv porezne utaje u Republici Hrvatskoj. Uzimajući u obzir svrhu i dosege Konvencije, ocjenjuje se da postoji interes da Republika Hrvatska postane njezinom strankom. Na taj način se omogućava da se porezne informacije razmjenjuju i s državama s kojima Republika Hrvatska nema sklopljen ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja.

Pristupanje Konvenciji preduvjet je za potpisivanje Modela međuvladinog sporazuma za poboljšanje ispunjavanja poreznih obveza i implementaciju FATCA-e (Foreign Account Tax Compliance Act) između Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država o uzajamnoj razmjeni poreznih obavijesti, a u skladu s preporukom Europske komisije.

IV.

Prihvaća se tekst Konvencije, kako je utvrđen 1. lipnja 2011. od strane glavnog tajnika Vijeća Europe i glavnog tajnika Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj, kao depozitara.

Tekst Konvencije iz stavka 1. ove točke sastavni je dio ove Odluke.

V.

Ovlašćuje se pomoćnica ministra financija, ravnateljica Porezne uprave Republike Hrvatske da u ime Republike Hrvatske potpiše Konvenciju.

VI.

Izvršavanje Konvencije neće zahtijevati dodatna financijska sredstva iz državnog proračuna Republike Hrvatske.

VII.

Konvencija ne zahtijeva donošenje novih ili izmjenu postojećih zakona, ali podliježe potvrđivanju po članku 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Klasa:

Ur. broj:

Zagreb, _____

PREDSJEDNIK

Zoran Milanović

OBRAZLOŽENJE

Konvencijom o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima se uspostavlja potrebni međunarodnopravni okvir za pružanje uzajamne pomoći u poreznim stvarima te za poboljšanje međusobne razmjene poreznih informacija kao važnom sredstvu u borbi protiv porezne utaje što je u suglasju s međunarodno prihvaćenim standardom o razmjeni poreznih informacija i borbi protiv porezne utaje u Republici Hrvatskoj.

Konvenciju je potpisalo 55 država svijeta, od kojih su za Republiku Hrvatsku od bitnog značaja one s kojima nije u primjeni ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja te trenutno ne postoji mogućnost traženja poreznih informacija od istih. Osim toga, Konvencija je značajna i u svim ostalim slučajevima zbog opsega poreznih informacija koje se, putem iste, mogu zatražiti, budući da ugovori o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja pokrivaju samo poreze na dohodak i dobit, dok Konvencija pokriva poreze na dohodak, dobit i imovinu, doprinose, poreze na nasljedstva i darove, poreze na nekretnine, porez na dodanu vrijednost, trošarine te poreze na korištenje ili vlasništvo motornih vozila. Osim razmjene poreznih informacija Konvencijom se otvaraju mogućnosti istodobnih poreznih nadzora, poreznih nadzora u inozemstvu te međudržavne suradnje u naplati poreza.

Pristupanje Konvenciji preduvjet je za potpisivanje Modela međuvladinog sporazuma za poboljšanje ispunjavanja poreznih obveza i implementaciju FATCA-e (Foreign Account Tax Compliance Act) između Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država o uzajamnoj razmjeni poreznih obavijesti, a u skladu s preporukom Europske komisije. U tom smislu se predlaže potpisivanje Konvencije o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima, kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom kojim se mijenja i dopunjuje Konvencija o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima.

**Konvencija
o uzajamnoj administrativnoj pomoći
u poreznim stvarima**

**Tekst izmijenjen i dopunjen odredbama Protokola kojim se mijenja i dopunjuje
Konvencija o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima, koji je stupio na
snagu 1. lipnja 2011. godine**

Preambula

Države članice Vijeća Europe i države članice Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj (OECD), potpisnice ove Konvencije,

smatrajući da je razvoj međunarodnog kretanja osoba, kapitala, roba i usluga – iako sam po sebi iznimno značajan – povećao vjerojatnost izbjegavanja plaćanja poreza i poreznu evaziju i da je zbog toga je potrebna povećana suradnja među poreznim vlastima;

pozdravljajući različite napore učinjene proteklih godina u borbu protiv izbjegavanja plaćanja poreza i porezne evazije na međunarodnoj razini, kako dvostrane tako i mnogostrane;

smatrajući da su potrebni koordinirani napori među državama kako bi se unaprijedili svi oblici administrativne suradnje u poreznim stvarima bilo koje vrste uz istodobno osiguranje odgovarajuće zaštite prava poreznih obveznika;

prepoznajući da međunarodna suradnja može imati značajnu ulogu u olakšavanju odgovarajućeg utvrđivanja poreznih obveza i u pomaganju poreznom obvezniku u zaštiti njegovih prava;

smatrajući da temeljna načela koja svakom pojedincu daju pravo na utvrđivanje njegovih prava i obveza u skladu s odgovarajućim zakonskim postupkom trebaju biti prepoznata kroz primjenu u poreznim stvarima u svim državama te da sve države trebaju nastojati zaštititi legitimne interese poreznih obveznika, uključujući odgovarajuću zaštitu od diskriminacije i dvostrukog oporezivanja;

uvjerene stoga da bi države trebale poduzimati mjere i dostavljati informacije, s obzirom na potrebu zaštite povjerljivosti informacija te uzimajući u obzir međunarodne instrumente o zaštiti privatnosti i protoku osobnih podataka;

smatrajući da je stvoreno novo ozračje suradnje te da je poželjno osigurati mnogostrani instrument kojim se najvećem broju država omogućuje korištenje prednosti novoga ozračja suradnje i istodobno provode najviši međunarodni standardi suradnje u poreznom području;

želeći sklopiti konvenciju o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima,

sporazumjele su se kako slijedi:

Poglavlje I. – Područje primjene Konvencije

Članak 1. – Predmet Konvencije i osobe na koje se odnosi

1. Stranke će podložno odredbama poglavlja IV., međusobno pružati administrativnu pomoć u poreznim stvarima. Takva pomoć može uključivati, kada je prikladno, mjere koje poduzimaju pravosudna tijela.
2. Takva administrativna pomoć obuhvaća:
 - a. razmjenu informacija, uključujući istodobne porezne nadzore i sudjelovanje u poreznim nadzorima u inozemstvu;
 - b. pomoć u naplati, uključujući mjere osiguranja; i
 - c. dostavu dokumenata.
3. Stranka će pružiti administrativnu pomoć bez obzira je li osoba o kojoj se radi rezident ili državljanin stranke ili neke druge države.

Članak 2. – Porezi na koje se Konvencija odnosi

1. Ova Konvencija se primjenjuje :
 - a. na slijedeće poreze:
 - i poreze na dohodak ili dobit,
 - ii poreze na kapitalne dobitke koji su uvedeni odvojeno od poreza na dohodak ili dobit,
 - iii poreze na neto imovinu,koji su uvedeni u ime stranke; i
 - b. na slijedeće poreze:
 - i poreze na dohodak, dobit, kapitalne dobitke ili neto imovinu koji su uvedeni u ime političkih podjedinica ili lokalnih tijela stranke,
 - ii obvezne doprinose za socijalno osiguranje koji se uplaćuju vladi ili javnopravnim ustanovama socijalnog osiguranja osnovanim temeljem javnog prava, i
 - iii poreze drugih kategorija, osim carina, uvedenih u ime stranke, odnosno:
 - A. poreze na ostavinu, nasljedstvo ili darove,
 - B. poreze na nekretnine,
 - C. poreze na opću potrošnju, kao što su porez na dodanu vrijednost i porez na promet,

D. posebne poreze na robu i usluge, kao što su trošarine,
E. poreze na korištenje ili vlasništvo motornih vozila,
F. poreze na korištenje ili vlasništvo nad pokretnom imovinom, osim motornih vozila,

G. bilo koje druge poreze;

iv poreze iz kategorija navedenih u gornjem podstavku iii. koje uvede u ime političkih podjedinica ili lokalnih tijela stranke.

2. Postojeći porezi na koje se Konvencija primjenjuje navedeni su u Dodatku A, po kategorijama iz stavka 1.
3. Stranke obavješćuju glavnog tajnika Vijeća Europe ili glavnog tajnika OECD-a (u daljnjem tekstu „depozitari“) o svim izmjenama Dodatka A slijedom izmjena popisa spomenutog u stavku 2. Takva izmjena proizvodi učinak prvoga dana mjeseca nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon datuma kada depozitar primi takvu obavijest.
4. Konvencija se, također primjenjuje, od njihovog usvajanja, i na sve istovjetne ili sadržajno slične poreze koji se uvedu u državi ugovornici nakon stupanja Konvencije na snagu u odnosu na tu stranku uz postojeće ili umjesto postojećih poreza navedenih u Dodatku A i u tom slučaju dotična stranka obavješćuje jednog od depozitara o usvajanju poreza u pitanju.

Poglavlje II. – Opće definicije

Članak 3. – Definicije

1. Za potrebe ove Konvencije, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije:
 - a. izrazi „država podnositeljica zamolbe“ i „zamoljena država“ znače svaku stranku koja podnosi zamolbu za administrativnu pomoć u poreznim stvarima te svaku stranku od koje se traži pružanje takve pomoći;
 - b. izraz „porez“ znači svaki porez ili doprinos za socijalno osiguranje na koji se sukladno članku 2. Konvencija primjenjuje.
 - c. izraz „porezno potraživanje“ znači bilo koji dospjeli a nenaplaćeni iznos poreza te na njega obračunanu kamatu, povezanu administrativnu novčanu kaznu i sporedne troškove naplate, koji se duguju a nisu još plaćeni;
 - d. izraz „nadležno tijelo“ znači osobe i tijela navedene u Dodatku B,
 - e. izraz „državljeni“ u odnosu na stranku znači:
 - i sve fizičke osobe koje imaju državljanstvo te stranke, i
 - ii sve pravne osobe, partnerstva, udruge i druge entitete koji svoj status izvode iz zakona koji su na snazi u toj stranci.

Za svaku stranku koja je dala izjavu u tu svrhu prethodno navedeni izrazi će se razumijevati kako je određeno u Dodatku C.

2. U pogledu primjene Konvencije od strane stranke, bilo koji izraz koji ovdje nije određen, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije, ima značenje koje on prema pravu te stranke ima vezano uz poreze obuhvaćene ovom Konvencijom.
3. Stranke obavješćuju jednog od depozitara o svakoj izmjeni Dodataka B i C. Takva izmjena proizvodi učinak prvoga dana mjeseca u nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon datuma kada depozitar u pitanju primi takvu obavijest.

Poglavlje III. – Oblici pomoći

Odjeljak I. – Razmjena informacija

Članak 4. – Opće odredbe

1. Stranke razmjenjuju bilo koju informaciju, kako je predviđeno u ovom odjeljku, koja je predvidivo bitna za administrativnu ili prisilnu provedbu njezinih unutarnjih propisa o porezima na koje se ova Konvencija odnosi.
2. Briše se.
3. Svaka stranka može, izjavom upućenom jednom od depozitara, navesti da, sukladno njezinom unutarnjem zakonodavstvu njezina tijela mogu obavijestiti njezinoga rezidenta ili državljanina prije dostave informacija koje se na njega odnose u skladu s člancima 5. i 7.

Članak 5. – Razmjena informacija na zahtjev

1. Na zahtjev države podnositeljice zamolbe, zamoljena država će državi koja podnosi zamolbu dostaviti bilo koju informaciju iz članka 4. koja se odnosi na određene osobe ili transakcije.
2. Ako informacije dostupne u poreznim spisima zamoljene države nisu dostatne za udovoljenje zahtjevu za dostavu informacije, ta država poduzima sve bitne mjere kako bi državi podnositeljici zamolbe dostavila tražene informacije.

Članak 6. – Automatska razmjena informacija

U odnosu na kategorije predmeta i u skladu s postupcima koje one utvrđuju međusobnim dogovorom, dvije ili više stranaka automatski razmjenjuju informacije iz članka 4.

Članak 7. – Spontana razmjena informacija

1. Stranka bez prethodne zamolbe drugoj stranci prosljeđuje informaciju o kojoj ima saznanja u sljedećim okolnostima:
 - a. prvospomenuta stranka ima osnove za pretpostaviti da bi moglo doći do gubitka poreznih prihoda u drugoj stranci;

- b. porezni obveznik ostvario je pravo na umanjenje ili oslobođenje od poreza u prvospomenutoj stranci, što bi moglo dovesti do povećanja poreza ili porezne obveze u drugoj stranci;
 - c. poslovanje između poreznog obveznika stranke i poreznog obveznika druge stranke obavlja se kroz jednu ili više zemalja, tako da to u jednoj ili drugoj stranci ili objema može dovesti do porezne uštede;
 - d. stranka ima osnove pretpostaviti da porezna ušteta može nastati slijedom fiktivnih prijenosa dobiti unutar grupa trgovačkih društava;
 - e. informacije koje je prvospomenutoj stranci prosljedila druga stranka omogućile su prikupljanje informacija koje bi mogle biti od značaja pri utvrđivanju porezne obveze u potonjoj stranci.
2. Svaka stranka poduzima takve mjere i provodi takve postupke koji su potrebni kako bi osigurala da se informacija opisana u stavku 1. učini dostupnom za prijenos drugoj stranci.

Članak 8. – Istodobni porezni nadzori

1. Na zahtjev jedne od njih, dvije ili više stranaka se savjetuju u svrhu utvrđivanja predmeta i postupaka za istodobni porezni nadzor. Svaka uključena stranka odlučuje želi li sudjelovati u pojedinom istodobnom poreznom nadzoru.
2. Za potrebe ove Konvencije, istodobni porezni nadzor znači dogovor između dviju ili više stranaka da istodobno, svaka na svom državnom području, izvrše porezni nadzor osobe ili osoba, za koje imaju zajednički ili povezan interes, u cilju razmjene bilo kojih bitnih informacija koje one na taj način prikupljaju.

Članak 9. – Porezni nadzori u inozemstvu

1. Na zahtjev nadležnog tijela države podnositeljice zamolbe nadležno tijelo zamoljene države može predstavnicima nadležnog tijela države podnositeljice zamolbe dopustiti da budu nazočni odgovarajućem dijelu poreznog nadzora u zamoljenoj državi.
2. Ako je zahtjev prihvaćen, nadležno tijelo zamoljene države što je prije moguće obavješćuje nadležno tijelo države podnositeljice zamolbe o vremenu i mjestu nadzora, tijelu ili službeniku određenom za obavljanje nadzora te postupcima i uvjetima koji su u zamoljenoj državi potrebni za provedbu nadzora. Sve odluke u vezi provedbe poreznog nadzora donosi zamoljena država.
3. Stranka može obavijestiti jednog od depozitara o svojoj namjeri da kao opće pravilo ne prihvati zamolbe kako su navedene u stavku 1. Takva se izjava može dati ili povući u svako doba.

Članak 10. – Proturječne informacije

Ako stranka od druge stranke primi informacije o poreznim poslovima neke osobe koje se čine proturječnim informacijama koje ona posjeduje, o tome obavješćuje stranku koja je informaciju dostavila.

Odjeljak II. – Pomoć u naplati

Članak 11. – Naplata poreznih potraživanja

1. Na zamolbu države podnositeljice zamolbe zamoljena država u skladu s odredbama članka 14. i 15., poduzima potrebne korake radi naplate poreznih potraživanja prvospomenute države kao da se radi o njezinim vlastitim poreznim potraživanjima.
2. Odredba stavka 1. primjenjuje se jedino na porezna potraživanja koja su predmetom neke isprave kojom se dopušta njihova prisilna naplata u državi koja podnosi zamolbu koja nisu sporna, ako se stranke u pitanju ne dogovore drukčije .

Međutim, kada se radi o potraživanju osobe koja nije rezident države koja podnosi zamolbu, stavak 1. se primjenjuje samo kada potraživanje prestane biti sporno, ako se dotične stranke ne dogovore drukčije.

3. Obveza pružanja pomoći kod naplate poreznih potraživanja koja se odnose na umrlu osobu ili njezinu ostavinu ograničena je na vrijednost ostavine ili imovine koju stekne svaki nasljednik sukladno tome naplaćuje li se potraživanje iz ostavine ili od toga nasljednika.

Članak 12. – Mjere osiguranja

Na zahtjev države podnositeljice zamolbe, zamoljena država, u cilju naplate iznosa poreza, poduzima mjere osiguranja čak i ako je potraživanje sporno ili još uvijek nije predmet isprave kojom se dopušta prisilna naplata

Članak 13. – Dokumenti koji se prilažu uz zamolbu

1. U prilogu zamolbi za administrativnu pomoć prema ovom odjeljku dostavlja se:
 - a. izjava da se porezno potraživanje odnosi na porez obuhvaćen Konvencijom te da u slučaju naplate, u skladu sa stavkom 2. članka 11., porezno potraživanje nije ili ne može biti osporeno,
 - b. službenu presliku isprave kojom se dopušta prisilna naplata u državi koja podnosi zamolbu, i
 - c. bilo koji drugi dokument koji se zahtjeva za naplatu ili prethodne mjere.
2. Isprava kojom se dopušta prisilna naplata u državi podnositeljici zamolbe, kada je to primjereno i u skladu s odredbama koje su na snazi u zamoljenoj državi, biti će prihvaćena, priznata, dopunjena ili zamijenjena čim je to moguće nakon datuma primitka zamolbe za pomoć, ispravom kojom se dopušta prisilna naplata u potonjoj državi.

Članak 14. – Rokovi

1. Pitanja o bilo kojem roku po isteku kojega porezno potraživanje ne može biti prisilno naplaćeno uređuje se pravom države podnositeljice zamolbe. U zamolbi za pomoć navode se osnovni podaci o tom roku.
2. Postupci naplate koje provede zamoljena država slijedom zahtjeva za pomoć, koji bi, sukladno zakonima te države, proizveli učinak odgode ili privremenog ukidanja roka spomenutog u stavku 1. imaju isti takav učinak i prema zakonima države koja podnosi zahtjev. Zamoljena država obavješćuje državu podnositeljicu zamolbe o takvim postupcima.
3. U svakom slučaju zamoljena država nije dužna udovoljiti zahtjevu za pomoć koja je podnesena nakon razdoblja od 15 godina od datuma izvorne isprave kojom se dopušta prisilna naplata.

Članak 15. – Prednost

Porezno potraživanje u čijoj se naplati pruža pomoć neće u zamoljenoj državi imati nikakvu prednost pred poreznim potraživanjima te države, čak i ako je korišteni postupak naplate onaj koji je primjenjiv na njezina porezna potraživanja.

Članak 16. – Odgoda plaćanja

Zamoljena država može dopustiti odgodu plaćanja ili plaćanje u obrocima, ako to u sličnim okolnostima dopuštaju njezini zakoni ili upravna praksa, ali o tome prvo obavješćuje državu podnositeljicu zamolbe.

Odjeljak III. – Dostava dokumenata

Članak 17. – Dostava dokumenata

1. Na zahtjev države podnositeljice zamolbe zamoljena država dostavlja primatelju dokumente, uključujući one koji se odnose na sudske odluke, koje potječu iz države podnositeljice zamolbe i koji se odnose na poreze obuhvaćene ovom Konvencijom.
2. Zamoljena država će izvršiti dostavu dokumenata:
 - a. na način propisan njezinim unutarnjim pravom za dostavu dokumenata bitno slične naravi;
 - b. u mogućoj mjeri, na neki poseban način koji traži država podnositeljica zamolbe ili koji je najbliži takvom načinu dostupnom prema njezinim vlastitim zakonima.
3. Stranka može dostavu dokumenata izvršiti izravno poštom osobi na državnom području druge stranke.
4. Ništa u Konvenciji neće se smatrati tako da onemogućava stranci bilo kakvu dostavu dokumenata sukladnu njezinim zakonima.

5. Kada se dokument dostavi u skladu s ovim člankom, uz njega nije potrebno priložiti prijevod. Međutim, kada primatelj ne može razumjeti jezik dokumenta zamoljena država će dogovoriti da on bude preveden ili izrađen sažetak na njezinom jeziku ili na jednom od njezinih službenih jezika. Alternativno, može zatražiti od države podnositeljice zamolbe da se dokument prevede ili da se uz njega priloži sažetak na jednom od službenih jezika zamoljene države, Vijeća Europe ili OECD-a

Poglavlje IV. – Odredbe o svim oblicima pomoći

Članak 18. – Informacije koje dostavlja država podnositeljica zamolbe

1. Kada je to moguće, u zamolbi za pomoć treba se navesti:
 - a. tijelo ili agencija koja je inicirala zamolbu koju je podnijelo nadležno tijelo;
 - b. naziv, adresa ili bilo koji drugi podaci od pomoći u utvrđivanju identiteta osoba u odnosu na koje se zamolba podnosi;
 - c. ako se radi o zamolbi za informacijom, oblik u kojem država podnositeljica zamolbe želi dobiti informaciju kako bi ista udovoljila njezinim potrebama;
 - d. u slučaju zamolbe za pomoć u naplati ili mjere osiguranja, priroda poreznog potraživanja, elementi poreznog potraživanja i imovina iz koje bi se porezno potraživanje moglo naplatiti;
 - e. u slučaju zamolbe za dostavu dokumenata, priroda i predmet dokumenta kojeg treba dostaviti;
 - f. je li u skladu s pravom i upravnom praksom države koja podnosi zamolbu te je li ona opravdana u smislu uvjeta iz članka 21. stavka 2. podstavka g.
2. Čim se sazna bilo koja druga informacija bitna za zamolbu za pomoć, država podnositeljica zamolbe prosljeđuje ju zamoljenoj državi.

Članak 19. – Mogućnost odbijanja zamolbe

Briše se.

Članak 20. – Odgovor na zamolbu za pomoć

1. Ako se udovolji zahtjevu za pomoć, zamoljena država obavješćuje državu podnositeljicu zamolbe o poduzetim mjerama i o ishodu pomoći što je prije moguće.
2. Ako je zahtjev odbijen, zamoljena država o toj odluci i razlogu za takvu odluku obavješćuje državu podnositeljicu zamolbe što je prije moguće.
3. Ako je, u pogledu zamolbe za informacijom država podnositeljica zamolbe navela oblik u kojem želi dobiti informaciju, a zamoljena država je u položaju to učiniti zamoljena država ju dostavlja u traženom obliku.

Članak 21. – Zaštita osoba i ograničenje obveze pružanja pomoći

1. Ništa u ovoj Konvenciji ne utječe na prava i zaštitu osiguranu osobama zakonima ili upravnom praksom zamoljene države.
2. Osim u slučaju članka 14., odredbe ove Konvencije neće se tumačiti tako da zamoljenoj državi nameću obvezu:
 - a. poduzimanja mjera koje odstupaju od njezinih vlastitih zakona ili upravne prakse ili zakona ili upravne prakse države podnositeljice zamolbe;
 - b. poduzimanja mjera koje bi bile protivne javnom poretku (*ordre public*);
 - c. dostave informacija koje se ne mogu pribaviti prema njezinim vlastitim zakonima ili upravnoj praksi ili prema zakonima ili upravnoj praksi države podnositeljice zamolbe;
 - d. dostave informacija kojima bi se otkrila bio koja trgovačka poslovna, industrijska, komercijalna ili profesionalna tajna ili trgovački postupak ili informacija čije bi otkrivanje bilo protivno javnom poretku (*public ordre*);
 - e. pružanja administrativne pomoći ako i u mjeri u kojoj smatra da je oporezivanje u državi podnositeljici zamolbe protivno općeprihvaćenim načelima oporezivanja ili odredbama konvencije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, ili bilo koje druge konvencije koju je zamoljena država sklopila s državom podnositeljicom zamolbe;
 - f. pružanja administrativne pomoći u svrhu provedbe ili prisilne provedbe odredbe poreznog prava države podnositeljice zamolbe ili bilo kojeg s time povezanog uvjeta, kojim se diskriminira državljanin zamoljene države u odnosu na državljanina države podnositeljice zamolbe, u istim okolnostima;
 - g. pružanja administrativne pomoći ako država podnositeljica zamolbe nije iskušala sva prihvatljiva sredstva koja su joj raspoloživa prema njezinim zakonima ili administrativnoj praksi, osim kada bi pribjegavanje takvim sredstvima moglo dovesti do nerazmjerne poteškoće;
 - h. pružanja pomoći pri naplati u onim predmetima u kojima je administrativno opterećenje za tu državu očito u nesrazmjeru s koristi koju bi ostvarila država podnositeljica zamolbe.
3. Ako država podnositeljica zamolbe traži informaciju u skladu s ovom Konvencijom, zamoljena država koristi svoje mjere za prikupljanje informacija kako bi pribavila tražene informacije, iako država podnositeljica zamolbe ne treba tu informaciju za svoje vlastite porezne svrhe. Obveza sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima sadržanim u ovoj Konvenciji, ali ni u kojem slučaju se takva ograničenja, uključujući osobito ona iz stavaka 1. i 2. neće tumačiti na način kojim bi se zamoljenoj državi dalo prvo odbiti davanje informacije isključivo iz razloga nepostojanja domaćeg zanimanja za takvom informacijom.

4. Ni u kojem se slučaju odredbe ove Konvencije, uključujući osobito one iz stavaka 1. i 2. neće tumačiti na način kojim bi se zamoljenoj državi dalo pravo odbiti davanje informacija isključivo iz razloga što je informacija u posjedu banke, druge financijske ustanove, predloženika ili osobe koja nastupa u svojstvu agenta ili u fiducijarnom svojstvu ili zato što se odnose na vlasničke udjele u osobi.

Članak 22. – Tajnost

1. Informacije koje stranka pribavlja prema ovoj Konvenciji smatrat će se tajnima i štitiće se na isti način kao informacije pribavljene prema unutarnjem pravu te stranke i, u mjeri potrebnoj za osiguranje potrebne razine zaštite osobnih podataka, u skladu sa zaštitom koju stranka koja informacije dostavlja navodi kao potrebnu prema njezinom unutarnjem pravu.
2. Takve se informacije u svakom slučaju otkrivaju jedino osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna ili nadzorna tijela) koja se bave obračunom, prikupljanjem i naplatom, ovrhom ili progonom ili odlučivanjem o pravnim lijekovima koji se odnose na poreze te stranke ili nadzora gore navedenoga. Informaciju mogu koristiti jedino gore navedene osobe ili tijela i to samo u navedene svrhe. Oni mogu, iznimno od odredaba stavka 1., otkriti informacije u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama koje se odnose na takve poreze.
3. Ako je stranka stavila rezervu predviđenu u podstavku a stavka 1. članka 30., bilo koja druga stranka koja pribavlja informacije od te stranke neće ih koristiti u svrhu poreza iz kategorije koja podliježe rezervi. Jednako tako stranka koja stavlja rezervu neće koristiti informacije koje je dobila prema ovoj Konvenciji u svrhu poreza iz kategorije na koju se rezerva odnosi.
4. Iznimno od odredaba stavaka 1., 2. i 3., informacije koje stranka primi ne mogu se koristiti u druge svrhe kada bi se takve informacije mogle koristiti u neke druge svrhe prema zakonima stranke koja informacije dostavlja te kada nadležno tijelo te stranke odobri takvo korištenje. Informacije koje jedna stranka dostavi drugoj stranci mogu se proslijediti nekoj trećoj strani uz prethodno odobrenje nadležnog tijela prvospomenute stranke.

Članak 23. – Postupci

1. Postupci u vezi s mjerama koje prema ovoj Konvenciji poduzima zamoljena država vode se samo pred odgovarajućim tijelom te države.
2. Postupci u vezi s mjerama koje prema ovoj Konvenciji poduzima država podnositeljica zamolbe, osobito oni koji se, u području naplate, tiču postojanja ili iznosa poreznog potraživanja ili isprave kojom se dopušta prisilna naplata, vode se samo pred odgovarajućim tijelom te države. Ako se takvi postupci pokreću, država koja podnosi zamolbu obavješćuje zamoljenu državu koja obustavlja postupak u očekivanju odluke tijela o kojem je riječ. Međutim, zamoljena država na zahtjev države podnositeljice zamolbe poduzima mjere osiguranja radi zaštite naplate. Zamoljenu državu o takvom postupku može obavijestiti bilo koja zainteresirana osoba. Po primitku takve informacije zamoljena država se, po potrebi, savjetuje s državom koja podnosi zamolbu.
3. Čim se u postupku donese pravomoćna odluka, zamoljena država ili država podnositeljica zamolbe, ovisno o slučaju, obavijestit će drugu državu o odluci i implikacijama koje ista ima na traženu pomoć.

Poglavlje V. – Posebne odredbe

Članak 24. – Provedba Konvencije

1. Stranke će uzajamno komunicirati radi provedbe ove Konvencije putem svojih nadležnih tijela. Nadležna tijela mogu u tu svrhu izravno komunicirati te mogu ovlastiti podređena tijela da djeluju u njihovo ime. Nadležna tijela dviju ili više stranaka mogu se međusobno suglasiti o načinu primjene Konvencije.
2. Kada zamoljena država smatra da bi primjena ove Konvencije u pojedinom slučaju mogla imati ozbiljne i neželjene posljedice, nadležna tijela zamoljene države i države podnositeljice zamolbe savjetovat će se i nastojati riješiti situaciju uzajamnim dogovorom.
3. Tijelo za koordinaciju sastavljeno od predstavnika nadležnih tijela stranaka prati provedbu i razvoj ove Konvencije, uz podršku OECD-a. U tu svrhu tijelo za koordinaciju predlaže svaku mjeru koja bi mogla unaprijediti opće ciljeve Konvencije. Osobito će nastupati kao mjesto za praćenje novih metoda i postupaka radi unaprjeđenja međunarodne suradnje u poreznim stvarima i, kada je to primjereno, može preporučiti reviziju ili izmjene i dopune Konvencije. Države koje su potpisale, ali još nisu ratificirale, prihvatile ili odobrile Konvenciju imaju pravo sudjelovati na sastancima tijela za koordinaciju u svojstvu promatrača.
4. Stranka može zatražiti od tijela za koordinaciju dostavu mišljenja o tumačenju odredaba Konvencije.
5. Kada između dviju ili više stranaka nastanu poteškoće ili dvojbe u vezi s provedbom ili tumačenjem Konvencije, nadležna tijela tih stranaka nastoje pitanje riješiti uzajamnim dogovorom. O dogovoru će obavijestiti tijelo za koordinaciju.
6. Glavni tajnik OECD-a obavješćuje stranke i države potpisnice koje nisu ratificirale, prihvatile ili odobrile Konvenciju o mišljenjima koje dostavi tijelo za koordinaciju sukladno odredbama gornjeg stavka 4. te o uzajamnim dogovorima postignutim sukladno gornjem stavku 5.

Članak 25. – Jezik

Zamolbe za pomoć i odgovori na iste bit će sastavljeni na jednom od službenih jezika OECD-a i Vijeća Europe ili na bilo kojem drugom jeziku bilateralno dogovorenom između država ugovornica o kojima je riječ.

Članak 26. – Troškovi

Osim ako stranke bilateralno drukčije ne dogovore:

- a. uobičajene troškove nastale prilikom pružanja pomoći snosit će zamoljena država;
- b. izvanredne troškove nastale prilikom pružanja pomoći snosit će država podnositeljica zamolbe.

Poglavlje VI. – Završne odredbe

Članak 27. – Drugi međunarodni ugovori ili dogovori

1. Mogućnosti za pružanje pomoći predviđene ovom Konvencijom ne ograničavaju niti su same ograničene onima sadržanim u postojećim ili budućim međunarodnim ugovorima ili drugim dogovorima između stranaka, ili drugim instrumentima koji se odnose na suradnju u poreznim stvarima.
2. Neovisno o stavku 1., stranke koje su države članice Europske unije mogu u svojim uzajamnim odnosima primijeniti mogućnosti pomoći predviđene Konvencijom u mjeri u kojoj one dopuštaju širu suradnju negoli mogućnosti ponuđene mjerodavnim pravilima Europske unije.

Članak 28. – Potpisivanje i stupanje Konvencije na snagu

1. Ova Konvencija biti će otvorena za potpisivanje državama članicama Vijeća Europe i državama članicama OECD-a. Ona podliježe ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju. Isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju polažu se kod jednog od depozitara.
2. Ova Konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon datuma kada je pet država izrazilo svoj pristanak biti vezano Konvencijom u skladu s odredbama stavka 1.
3. U odnosu na bilo koju državu članicu Vijeća Europe ili bilo koju državu članicu OECD-a koja naknadno izrazi svoj pristanak biti vezana njome, Konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon datuma polaganja isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju.
4. Svaka država članica Vijeća Europe ili svaka zemlja članica OECD-a koja postane stranka Konvencije nakon stupanja na snagu Protokola kojim se mijenja i dopunjuje ova Konvencija, otvorenog za potpisivanje 27. svibnja 2010. („Protokol 2010.“), biti će strankom Konvencije kako je izmijenjena i dopunjena tim Protokolom, osim ako drukčiju namjeru ne iskaže u pisanom priopćenju jednome od depozitara.
5. Nakon stupanja na snagu Protokola 2010., svaka država koja nije članica Vijeća Europe ili OECD-a može zatražiti da bude pozvana da potpiše i ratificira ovu Konvenciju kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom 2010. Svaki takav zahtjev upućuje se jednome od depozitara koji ga dostavlja strankama. Depozitar obavješćuje i Odbor ministara Vijeća Europe i Vijeće OECD-a. Odluka o pozivanju država koje su to zatražile da postanu stranke ove Konvencije donosi se konsenzusom putem tijela za koordinaciju. U odnosu na bilo koju državu koja ratificira ovu Konvenciju kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom 2010. u skladu s ovim stavkom, ova Konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon datuma polaganja isprave o ratifikaciji kod jednog od depozitara.
6. Odredbe ove Konvencije, kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom 2010., proizvode učinke za administrativnu pomoć koja se odnosi na razdoblja oporezivanja koja počinju na ili nakon 1. siječnja godine koji slijedi onu u kojoj je Konvencija, kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom 2010., stupila na snagu u odnosu na stranku ili, u odsustvu razdoblja oporezivanja, za administrativnu pomoć koja se odnosi na porezne obveze nastale na ili nakon 1. siječnja godine koja slijedi onu u kojoj je Konvencija, kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom 2010., stupila na snagu u

odnosu na stranku. Bilo koje dvije ili više stranaka mogu se uzajamno dogovoriti da Konvencija, kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom 2010., proizvodi učinak za administrativnu pomoć koja se odnosi na ranija razdoblja oporezivanja ili porezne obveze.

7. Neovisno o stavku 6., za porezne stvari koje uključuju namjerno ponašanje koje je podložno progonu prema kaznenom zakonodavstvu stranke podnositeljice zahtjeva, odredbe ove Konvencije, kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom 2010., proizvode učinak od datuma stupanja na snagu u odnosu na stranku vezano za ranija razdoblja oporezivanja ili porezne obveze.

Članak 29. – Teritorijalna primjena Konvencije

1. Svaka država može, u vrijeme potpisivanja ili prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju, odrediti područje ili područja na koja se ova Konvencija primjenjuje.
2. Svaka država može bilo kojeg kasnijeg datuma, izjavom upućenom jednom od depozitara, proširiti primjenu ove Konvencije na bilo koje drugo područje navedeno u izjavi. U odnosu na to područje, Konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon datuma kada depozitar primi izjavu.
3. Svaka izjava dana prema jednom od dva prethodna stavka može, u pogledu bilo kojeg područja navedenoga u takvoj izjavi, biti povučena obaviješću upućenom jednom od depozitara. Povlačenje proizvodi učinak prvoga dana mjeseca nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon datuma kada depozitar primi takvu obavijest.

Članak 30. – Rezerve

1. Svaka država može, u vrijeme potpisivanja ili prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju ili na bilo koji kasniji datum izjaviti da zadržava pravo:
 - a. ne pružiti bilo kakav oblik pomoći u vezi poreza drugih stranaka iz bilo koje kategorije navedene u podstavku b. stavka 1. članka 2., pod uvjetom da to ne uključuje bilo koji domaći porez u toj kategoriji prema Dodatku A Konvencije;
 - b. ne pružiti pomoć pri naplati poreznog potraživanja, ili naplati administrativne novčane kazne, za sve poreze ili samo za poreze u jednoj ili više kategorija navedenih u stavku 1. članka 2.;
 - c. ne pružiti pomoć u odnosu na bilo koje porezno potraživanje koje postoji na datum stupanja ove Konvencije na snagu u odnosu na tu državu ili, ako je prema prethodnom podstavku a. ili b. stavljena rezerva, na datum povlačenja te rezerve u vezi s porezima iz kategorije o kojoj je riječ;
 - d. ne pružiti pomoć kod dostave dokumenata za sve poreze ili samo za poreze iz jedne ili više kategorija navedenih u stavku 1. članka 2.;
 - e. ne dopustiti dostavu dokumenata poštom, kako je određeno u stavku 3. članka 17.

- f. primijeniti stavak 7. članka 28. isključivo za administrativnu pomoć koja se odnosi na porezna razdoblja koja započinju na ili nakon 1. siječnja treće godine nakon one u kojoj je Konvencija, kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom iz 2010. godine, stupila na snagu u odnosu na stranku, ili gdje nema poreznog razdoblja, za administrativnu pomoć koja se odnosi na plaćanje poreza nastalog na ili nakon 1. siječnja treće godine nakon one u kojoj je Konvencija, kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom iz 2010. godine, stupila na snagu u odnosu na stranke.
2. Nikakve druge rezerve se ne mogu staviti.
3. Nakon stupanja Konvencije na snagu u odnosu na stranku, ta stranka može staviti jednu ili više rezervi iz stavka 1. koje nije stavila u trenutku ratifikacije, prihvata ili odobrenja. Takve rezerve stupaju na snagu prvoga dana mjeseca nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon datuma kada jedan od depozitara primi rezervu.
4. Svaka stranka koja je stavila rezervu prema stavcima 1. i 3 može istu u cijelosti ili djelomice povući obavješću naslovljenom na jednog od depozitara. Povlačenje proizvodi učinak na datum kada depozitar primi obavijest.
5. Stranka koja stavi rezervu na neku odredbu ove Konvencije ne može tražiti primjenu te odredbe od bilo koje druge stranke; ona može, međutim, ako je njena rezerva djelomična, zahtijevati primjenu te odredbe u onoj mjeri u kojoj ju je ona sama prihvatila.

Članak 31. – Otkaz

1. Svaka stranka može, u svako doba otkazati ovu Konvenciju obavješću upućenom jednom od depozitara.
2. Takav otkaz proizvodi učinak prvoga dana mjeseca nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon datuma kada depozitar primi obavijest.
3. Svaka stranka koja otkaže Konvenciju ostaje vezana odredbama članka 22. sve dok su u njezinu posjedu bilo koji dokumenti ili informacije koje je prema Konvenciji primila.

Članak 32. – Depozitari i njihove funkcije

1. Depozitar koji je zaprimio neki akt, obavijest ili priopćenje obavješćuje države članice Vijeća Europe i zemlje članice OECD-a te bilo koju stranku ove Konvencije o:
 - a. svakom potpisivanju;
 - b. polaganju svake isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju;
 - c. svakom datumu stupanja na snagu ove Konvencije u skladu s odredbama članaka 28. i 29.;
 - d. svakoj izjavi danoj slijedom odredaba stavka 3. članka 4. ili stavka 3. članka 9., kao i povlačenju svake takve izjave,

- e. svakoj rezervi stavljenoj slijedom odredaba članka 30. i povlačenju svake važeće rezerve slijedom odredaba stavka 4. članka 30.,
 - f. svakoj obavijesti primljenoj slijedom odredaba stavka 3. ili 4. članka 2., stavka 3. članka 3., članka 29. ili stavka 1. članka 31.,
 - g. svakom drugom činu, obavijesti ili priopćenju u vezi sa ovom Konvencijom.
2. Depozitar koji primi priopćenje ili izrađuje obavijest slijedom odredaba stavka 1. odmah o tomu obavješćuje drugog depozitara.

U potvrdu toga niže potpisani, propisano za to ovlašteni, potpisali su ovu Konvenciju.

Utvrđeno od strane depozitara 1. dana lipnja 2011. sukladno članku X.4. Protokola kojim se mijenja i dopunjuje Konvencija o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima, na engleskom i francuskom, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna, u dva primjerka od kojih će jedan biti položen u arhivu svakog depozitara. Depozitari će proslijediti ovjerenu presliku svakoj stranci Konvencije kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom i svakoj državi ovlaštenoj da postane stranka.